

W związku z powyższym Komisja jest zdania, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 28, 43 i 49 WE oraz art. 8 dyrektywy 98/34.

(¹) Dz.U. L 204 z dnia 21 lipca 1998 r., str. 37.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez prof. dr Ulricha Wölkera oraz Sarę Pardo Quintillian, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując lub w każdym razie nie informując Komisji o przyjęciu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹) z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy wspomnianej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2000/60/WE upłynął dnia 22 grudnia 2003 r.

(¹) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. w dniu 11 lutego 2005 r.

(Sprawa C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie T-240/02, **Koninklijke Coöperatie Cosun U.A.** przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Koninklijke Coöperatie Cosun U.A., reprezentowaną przez adwokatów M.M. Slotbooma i N.J. Helderera.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- orzeczenie przez Trybunał w przedmiocie sprawy poprzez stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- ewentualnie o skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd,

obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Pierwszy zarzut

Naruszenie prawa wspólnotowego w zakresie, w jakim Sąd stwierdził, że opłata od nie wywiezionego cukru C nie stanowi należności celnej przywózowej lub wywózowej w rozumieniu art. 13 rozporządzenia nr 1430/79.

Drugi zarzut subsydiarny

Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że opłata od nie wywiezionego cukru C powinna być traktowana jako należność celna przywózowa w rozumieniu rozporządzenia nr 1430/79.

Zarzut ten składa się z trzech części:

- A. Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że opłata od nie wywiezionego cukru C stanowi należność celną, gdyż posiada ten sam cel co należności celne.
- B. Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że sposób obliczenia opłaty od nie wywiezionego cukru C wskazuje, że powinna być ona traktowana jako należność celna.
- C. Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że sposób obliczenia należnej opłaty od nie wywiezionego cukru C wskazuje, że powinna być traktowana jako należność celna.

Trzeci zarzut subsydiarny

Rozpatrując drugi i trzeci zarzut, który Cosun przedstawił subsydiarnie w swej skardze, Sąd dopuścił się naruszenia prawa wspólnotowego.

Zarzut ten składa się z następujących części:

- A. Badając drugi zarzut przedstawiony subsydiarnie w skardze Cosun do Sądu Pierwszej Instancji, Sąd ten przekroczył zakres sporu.
- B. Sąd niesłusznie pominął trzeci zarzut, który Cosun przedstawiła subsydiarnie.

Czwarty zarzut subsydiarny

Naruszenie zasad równości traktowania, pewności prawa i słuszności.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-70/05)

(2005/C 82/46)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Denisa Martina, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął dnia 2 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-71/05)

(2005/C 82/47)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Mikko Huttunena, działającego w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2003 roku w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tym Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.